

Redakcia:

Katarína Boboničová
Lucia „Lucka“ Budinská
Júlia „Julka“ Tisovská
Adriána „Ad’a“ Hellebrandtová
Romana „Romanka“ Hlaváčová
Sidónia „Sidy“ Pálenkášová

Grafika:

Kristián „Kiko“ Balco

Časopis je určený pre vnútorné potreby
spoločenstva Dom chvály.

Readakcia si vyhradzuje právo
na úpravu príspevkov. Za
príspevky ďakujeme.

Ešte by sme sa chceli
ospravedlniť za to, že v
minulom čísle sme uviedli
nesprávny obrázok Sv.
Hieronyma. Síce sa jednalo
os Sv. Hieronyma, ale iného
ako sme uvádzali. Ďakuje-
me za pochopenie.

OBSAH

Slovom redakcie (str. 3)

Na slovíčko s... - Pani kostolníčka (str. 4-5)

SVEDECTVÁ

Trpezlivosť (str. 6)

Keď Pán volá (str. 7 - 9)

Moja žiačka (str. 9)

Diecézy ples v Bojniciach (str. 10 - 11)

Púť zaľúbených (str. 12 - 13)

Kto vyhral diecézny turnaj
v halovom futbale? (str. 14 - 15)

Recenzia - Fireproof (str. 16 - 17)

Sv. Jozef (str. 18 - 19)

Veľká noc - Spása (str. 20 - 21)

Si zaneprázdnený? (str. 22 - 23)

Knižné novinky u Pani Firákovej (str. 24)

Pre bystrejšiu hlavičku (str. 25)

Piatkové kresby detí (str. 26)

Vtipy (str. 27)

Na každé negatívum
Boh odpovedá pozitívne (str. 28)

Vaše nápady a príspevky
posielajte na našu novú mailovú adresu:

casopis.podnebie@gmail.com

SLOVOM REDAKCIE

Milí naši Podnebiaci!

Krásne obdobie plesov a karnevalov sa skončilo. Studenú zimu tak vystriedali lúče teplého slnka. Aj v našom kresťanskom živote prichádza zmena. Narodenie malého Ježiška vystrieda smrť Ježiša Krista!

Tomuto obdobiu pred Veľkou nocou však predchádza 40-dňový pôst. Práve cez týchto 40 dní môže každý z nás niečo zmeniť - či už v duchovnom živote alebo na sebe samom. Niečoho sa pre Ježiša vzdáť. Vykonať skutok lásky tak, ako ho on vykonal pre nás pred 2000 rokmi, keď umieral na Golgote za naše hriechy a za našu slobodu. Bol to najväčší skutok lásky k nám. Vyhral boj medzi životom a smrťou. Práve svojou smrťou nám vydobyl večný život plný Jeho blízkosti a lásky k nám. On nás dennodenne vyzýva k svätosti.

Prečo ju nezačať žiť práve teraz? Prečo to nevyužiť? Každým dňom sa môžeme usilovať o posvätenie času na zemi, o večnú spásu v nebi. Nebojme sa vykročiť práve teraz. Urobme to bez váhania! Boh očakáva naše áno. On nemešká so svojimi prisľúbeniami. Urobme krok viery teraz, aby sme mohli prežívať veľkonočné trojdnie v Ježišovej blízkosti. Vykročme! K tomu nech Vás Požehnáva Boh.

S pozdravom Julka

1. Mnohí vás poznajú ako pani kostolníčku, mňa by však zaujímalo, aké je vaše skutočné meno.

„Volám sa Jolana Katinová, pochádzam z Bukoviny a mám 68 rokov.“

2. Prečo ste sa rozhodli robiť službu kostolníčky?

„Službu kostolníka robil môj manžel, ja som mu len pomáhala. Až po jeho smrti táto služba ostala len mne.“

3. Ako ste sa dostali k tejto službe?

„Keď som išla na dôchodok, bola som veľmi vďačná Pánu Bohu, že odchádzam v takom dobrom zdraví a práve vtedy ma napadla myšlien-

ka, že to, čo som v mladosti zmeškala, sa musím snažiť dohnať a začať viac myslieť na smrť, lepšie povedané na večný život. V tom čase mi Pán Boh posielal do cesty a až do teraz mi posielá takých ľudí, s ktorými som veľa hovorila o Bohu a to ma naštartovalo. Práve v tomto období museli zanechať túto službu pre vysoký vek a

tiež aj choroby bývalí kostolníci, tak pán dekan musel hľadať nové sily a vtedy nás oslovil. Pamätám si ako dnes, že vtedy mi bez akéhokoľvek váhania prebehla hlavou myšlienka: „To je ono!“. No vtedy sa to netýkalo len mňa -viac môjho manžela, ale súhlasili sme obaja.“

4. Ako dlho vykonávate túto službu?

„Necelých 6 rokov a 8 rokov sme už na Bani.“

5. Čo všetko zahŕňa táto služba pri svätých omšiach, výzdobe...?

„Snažím sa starať o bezproblémový chod kostola a dbám na to, aby bolo všetko pripravené na liturgické slávenie svätej omše, no neviem, či sa mi to vždy darí. Čo sa týka výzdoby- do tej sa zapájajú viacerí ľudia.“

6. Chcete niekedy robiť niečo iné?

Ak by som nevykonávala túto službu, mám rodinu a určite by som sa viac venovala jej. Ved' žena si vždy nájde robotu, takže je isté, že by som sa nenudila.

7. Načo sa najviac tešíte pri tejto službe?

Určite na stretnutie s Ježišom pri svätej omši.

8. Je niečo, čo vás na tejto službe zarmocuje?

Čo si všímam je, že sa vytráca záujem o Eucharistického Ježiša, keď máme poklonu pred sviatosťou oltárnou. Chýbajú tam mladí ľudia a žiaci.

9. Stihate sa pri tejto službe starať aj o domácnosť?

Pri troche dobrej vôle a s Božou pomocou sa musí všetko stíhať.

10. Ako ste sa dostali k Bohu?

Pochádzam z veriacej rodiny i keď si ako dieťa pamätám, že keď boli veľké zimy plné snehu, nechodili sme veru ani do kostola, len sme sa doma v tom istom čase modlili z modlitebnej knižky.

11. Máte súrodencov? Ako s nimi vychádzate?

Mám jednu sestru. Najstarší brat nám zomrel ešte ako dieťa. Sestra je o tri roky mladšia. Myslím, že vychádzame dobre. Som rada, že ju mám.

12. Chceli by ste na záver niečo dodať?

Čo by som mala dodať? Vám mladým patrí vďaka, že sa zapájate akýmkoľvek spôsobom do farského spoločenstva. Určite má z vás radosť aj pán dekan, aj pán kaplán a sestričky tiež. A najväčšiu radosť robíte Ježišovi.

Za rozhovor ďakuje Julka Tisovská

Chcela by som sa vrátiť k rozhovoru v minulom čísle so Štefanom Čunderlíkom a ujasniť vám, ako sa vlastne rozhodol pre kňazské povolanie. „Ja som si dal do seminára prihlášku v roku 2001. Potom som si ju stiahol a o tri roky som sa do seminára prihlásil znovu. Byť kňazom znamená mať povolanie a povolanie je niečo krehké a skryté v človeku, čo sa objavuje ťažko aj bolestivo. Preto možno pri vstupe do seminára človek vníma len jeho záblesky. A keď je už v seminári, vidí, alebo vníma jasnejšie. Preto až po istom pobyte a práce na sebe v seminári, som si úplne istý, že povolanie mi Boh dal, lebo som ho zažil naplno. O povolaní a jeho prežívaní by sa dalo veľmi veľa hovoriť, veľa sa o ňom píše a aj tak je tajomné, skryté a individuálne...“

JULKA TISOVSKÁ

PANI KOSTOLNÍČKA

„SNAŽÍM SA STARAŤ O BEZPROBLÉMOVÝ CHOD KOSTOLA...“

Určite si mnohí z Vás dennodenne pred začiatkom svätej omše všimnete pani kostolníčku ako pripravuje mnohé veci na slúženie svätej omše. No a práve ona nám s radosťou prezradila čosi o sebe a o svojej službe. Čítajte ďalej:

Bola som zo seba totálne zmätená. Nevedela som, kde začať, a tak som sa rozhodla pre spoveď. Po spovedi a svätom prijímaní som sa cítila oveľa lepšie. Po omši som šla do pastorka a niekoľkým kamošom som povedala, čo práve prežívam. Oni mi povedali, že to asi chce trpezlivosť. Lenže ja a trpezlivosť... To nejde dohromady...

Po rozhovoroch som šla do kaplnky, kde som si prečítala z Písma: „Neochvejne sa držme nádeje, ktorú vyznávame, lebo je verný ten, ktorý dal prisľúbenie.“ (Hebr 10,23) Chvilu som nad tým premýšľala. Chápala som, že sa mám držať nádeje a nemám na všetko pozeráť tak čierne, ale nechápala som, o akom prisľúbení to Boh hovorí... Vtedy sa ku mne otočil jeden chalan so slovami: „Skús si prečítať Mt 7,11“. Tam stálo: „...o čo skôr dá Otec, ktorý je na nebesiach dobré veci tým, čo Ho prosia...“. Vtedy mi to došlo. Boh mi hovoril, že mi dá, o čo Ho budem prosiť. Normálne by to asi bolo, aby mi vzal náladovosť a aby som už nemusela hľadať samú seba, ale vedela som,

TRPEZLIVOSŤ

Nedávno som mala veľmi zvláštne obdobie. Zistila som, že neviem, kto som, neviem, aká som...

Čakalo ma dosť namáhavé hľadanie a aby toho všetkého na mňa nebolo málo, začala som byť strašne náladová. Moja nálada bola väčšinou zlá. Všetci a všetko ma hnevalo.

že mám prosieť o čosi iné... O trpezlivosť...

Aj keď ešte neviem, kto som a aká som, Boh mi skutočne dal do tejto skúšky trpezlivosť a nielen to. Náladovosť pomaly zmizla.

Chvála Pánovi, že je verný a že nikdy nedáva skúšky, ktoré by boli nad naše sily...

TERKA Š.

Keď som sa narodil, pokrstili ma. Keď som rástol hovorili mi, že Boh je naším Pánom, priviedli ma k prvému sv.prijímaniu dokonca aj k birmovke. Vedel som, že Boh tam hore niekde je, a že má veľkú moc. No myslím som, že strohé konštatovanie týchto vecí zo mňa urobí dobrého človeka.

Vyznával som dobro a spravodlivosť, ale Boha som s tým nespájal, veril som na porozumenie a dobré vzťahy s ľuďmi ale Boha som v nich nevidel. A tak som žil životom značne liberálnym, veril som, že môžem prísť k Bohu sám, o Písme Svätom som si myslel, že je minimálne z polovice doplnené o účelne upravené skutočnosti, aby si Cirkev mohla udržať vplyv a moc najmä v období stredoveku. O hlboko veriacich, ktorí sa za svoju vieru nehanbili som si myslel, že sú členmi nejakej sekty a prinajmenšom naivní v tom,

KEĎ PÁN VOLÁ

TOTO LETO BOLO ZLOMOM V MOJOM ŽIVOTE.

ako funguje tento svet. Ak to mám zhrnúť, žil som dvojaký život – v súkromí sa modlil k Bohu a na verejnosti som ho nepoznal. Bral som čo svet ponúkal. Školské, ale aj pracovné prostredie, v ktorom som vyrastal Boha vôbec nepoznalo. Z toho dôvodu mi bolo prirodzené pripodobňovať sa mu v konaní,

lebo len to znamenalo byť v strede pozornosti a dosiahnuť uznanie, na ktorom mi tak veľmi záležalo. V živote som zažil zopár veľmi nepríjemných okamihov, ktoré ako sa ukázalo formovali môj život.

Jedným z nich bolo aj konflikt so skupinou holohlavých chlapcov propagujúcich

hnutia smerujúce k potlačeniu základných práv a slobôd. Tento okamih vo mne zasial nenávisť a chuť po pomste. Z toho dôvodu som sa im chcel nielen podobať ale ich aj predstihnúť, aby som im to mohol v budúcnosti poriadne natrieť. Začal som sa venovať cvičeniu, ktoré pre mňa znamenalo takmer všetko. Ohlasy okolia signalizujúce môj fanatizmus som nebral do úvahy. Jediným cieľom bola pomsta a dosiahnutie stavu, kedy by som sa nemusel báť o seba samého v duchu zásady najlepšia obrana je útok. Zaujímavé však bolo, že takto som sa chcel správať len k tým „zlým“, pričom som si vážil skromného človeka plného pokory a úprimnosti. „Bojom za spravodlivosť“ som sa snažil ospravedlniť svoje konanie v Božích očiach. Boh mi ukázal, že cieľ bol správny, ale prostriedky nie. Neuvedomoval som si totiž, že takto sa začínam podobať tým, ktorých som tak nenávidel. A najmä to, že nenávisť nič nevyrieši.

Toto leto bolo zlomom v mojom živote. Vo svojom podvedomí som mal stále strach, ktorý ma hnala makať na sebe ešte viac. Podarilo sa mi dosť nabráť na váhe. A tak prišla ponuka, aby som si privyrábal na akciách, kde bolo treba dohliadať na poriadok (diskotéky, festivaly, športové podujatia). Problém je však to, že kde treba dohliadať na poriadok, tam je aj veľa zlého. Tak som sa vystavoval vplyvu nesprávneho prostredia, povzbudzovaný v tom, aby som na sebe pracoval ešte viac, bol ešte mohutnejší, vzbudzoval väčší rešpekt, a dovolím si tvrdiť, že to všetko pre jedno zranenie z minulosti. Popri tom všetkom sa však svedomie hlasne ozývalo, ale napriek tomu som presviedčal seba samého o opak. Ku koncu leta, sme mali v rodine svadbu, na tej svadbe ma Boh prvýkrát konfrontoval s tým ako žijem ja, a ako žijú ľudia, ktorí sa snažia žiť v Bohu, pričom si nekladú žiadne podmienky. Cítil som ich pokoj a radosť, ktorú im doprial v tej chvíli Pán.

O týždeň na to som sa vybral s priateľmi na

dovolenku za peniaze zarobené na vyššie spomínaných akciách. Mali sme namierené na Makarsku (Chorvátsko). Pôvodne som nevedel ani to, že Makarska je tak blízko hraníc s Bosnou a Hercegovinou, a nie to, že kúsok za nimi je Medžugorje, o ktorom som počul veľmi málo, len to, že sa tam zjavovala Panna Mária. A tak som ani nevedel ako, a bol som na tomto pútnickom mieste. Tam ma prenikol neskutočný pokoj a bázeň pred Bohom. Pocítil som, že nech by som mal akékoľvek hriechy, Pán mi ich vo svojej nekonečnej láske odpustil.

Navyše som bol na tom mieste konfrontovaný aj so svojou nenávisťou voči maďarskej menšine, v podobe skupinky maďarsky spievajúcich žien na Vrchu zjavenia, kde som si uvedomil, že nech sme akýkoľvek, Pán nás prijíma všetkých bez rozdielu. Od tej chvíle som prestal pociťovať odpor voči etnikám. Boh uzdravil túto moju nenávisť. Na tom mieste som ešte uvidel sochu vzkrieseného Ježiša Krista z bronzu, ktorej vytekala z pravej nohy voda. Hovorím si: „Bože, tak toto je silná káva, čomu veriť ak nie Bohu, keď on dokáže, aby z kovu tiekla voda?“ Po návrate z dovolenky som si ešte stále privyrábal na tých akciách, ale čím ďalej, tým viac mi začalo vadieť to prostredie. Cítil som, že to nie som ja a že ak si myslím opak, tak klamem samého seba. Mal som veľkú dilemu, lebo som vedel, že je treba skončiť s tou prácou. Avšak som presviedčal seba samého, o tom ako dobre je platená pri malej námahe. Alebo ma to presviedčal niekto iný? S odstupom času, keď sa nad tým zamýšľam viem, že Pán ma chránil po celý ten čas od vyhrotených konfliktov, ktoré by končili bitkami. Tie totiž predtým a aj potom ako som skončil boli na bežnom poriadku. Ako sa poznám, určite by som sa v tom čase do nich zaplietol, lebo koniec koncov som bol za to platený. To by však znamenalo koniec môjho štúdia na vysokej škole, ktorá odo mňa požaduje bezúhonnosť. Ani nechcem pomyslieť na to, čo by bolo, keby ma neochraňoval Ten, ktorému

chcem teraz slúžiť. Po tom, čo som skončil s tou prácou, mi Boh doprial pokoj v duši, uzdravil ma z mojich hriechov a závislostí. A tak obklopený Božou milosťou a láskou som sa vydal cestou nášho Pána. Keď ustala prvotná eufória a ja som vkročil do sveta v „novom šate“ prišli prvé skúšky, nechcel som veriť vlastným zmyslom, čo sa to deje. Nikdy predtým som necítil také silné tlaky k tomu, aby som sa na všetko vykašlal a vrátil sa k predchádzajúcemu spôsobu života. No v Bohu nachádzam silu odolávať. Aj keď je

mi už niekedy do zúfania, či z rodinných, osobných, školských alebo iných problémov vtedy sa obrátim na Neho s prosbou o silu, a On vždy príde a posilní ma, aby som zvládol nielen to čo je, ale aj to čo príde.

A tak náš Pán zmenil môj život, vytrhol ma zo záhuby, a dal sa mi poznať. Za to mu chcem zasvätiť život a prinášať vďaka tu na Zemi. A teším sa, keď mu budem môcť raz poďakovať osobne :-).

MD

Chcem Vám napísať svedectvo o tom, ako je Boh živý v mojom živote, pomáha mi a sprevádza ma na mojej ceste za Ním.

Som učiteľka v hudobnej škole, učim deti hrať na klavíri a ako všetci určite viete, nie každému sa chce chodiť do školy. Podobne je to aj u mojich detí, ktoré učím. Niekedy sa stane, že niektoré z mojich detí má veľký problém chodiť na hodiny klavíra a cvičiť. Keďže Boh ma učí, že mám milovať, tak sa to snažím robiť aj tým spôsobom, že sa s láskou venujem mojim deťom.

Nedávno sa však stalo, že jedna moja žiačka začala chodiť poza školu, čo bolo pre mňa veľmi smutné. Trápilo ma to. Urobila som však to, že som sa za ňu začala modliť a odovzdala som ju Bohu, aj na utorkovej modlitbe i na ruženci. A Pán Boh sa nedal zahanbiť. Odpovedal na moje prosby tak, že táto žiačka po rozhovore s jej vychovávateľkou (je totiž z detského domova) prišla za mnou, poprosila ma o prepáčenie, teraz chodí na hodiny a cvičí s radosťou.

Ja za to chválím Pána, lebo je dobrý a pomáha mi v každej situácii.

EVKA T.

DIECÉZNY PLES V BOJNICIACH

Už sa stalo pomaly tradíciou, že vo fašiangovom období sa stretávajú veriaci, prevažne v zastúpení mladých ľudí, na diecéznom plesu.

Tento rok pripadli prípravy a organizácia plesu na čarovné mesto Bojnice. Okrem ZOO a krásneho zámku sa môže toto mesto pýšiť aj nádherným kostolom, kde viedli 17. januára naše prvé kroky. Popri slávení svätej omše ste si nemohli nevšimnúť upravených mladých mužov či dievčatá zmenené na princezné stojace všade navôkol. K celkovej slávnostnej atmosfére prispieval

aj perfektný spevácky zbor, z ktorého sa mi robila husia koža. Doteraz mi znejú v ušiach slová „ooo happy day“, ktoré sa niesli kostolom z úst asi dvadsiatich talentovaných spevákov.

Po duchovnom občerstvení sa niektorým z nás začali robiť chůtky aj na niečo teplé do brucha, avšak večera bola ešte v nedohľadne. Kresťania z rôznych dekanátov Banskobystrického kraja boli najskôr oficiálne privítaní v kultúrnom dome v Bojniciach dvomi moderátormi oblečenými v kostýmoch pred pár storočí. Po ich príhovore nás čakal

bohatý program v podobe mažoretiek, tanečného súboru, hip-hop tanečníkov, mušketerov či spevákov. Nakoniec po krátkom prípitku :“ Hory, lesy, družnime si” sa všetci pobrali k svojim už pripraveným stolom. Po výdatnej večery pokračovala voľná zábava či už v štýle disko alebo živej hudby. Na parkete sa stále hemžilo množstvo ľudí, takže ste niekedy mohli mať problém robiť nejaké rozsiahlejšie tanečné kreácie...

Na druhej strane to však svedčilo o tom, ako perfektne sa vedú mladí kresťania zabávať. Počas celého večera vládla úžasná atmosféra, že sme ani nespozorovali a zrazu bola polnoc. To už sme mali v rukách naše tombolové lístky a s napätím čakali, čo vyhráme. Zaujímavé boli určite ceny ako rybičky, tkaný koberec, klobásy či výlet do Bruselu... avšak nakoniec sa ukázalo, že Novobančania majú viac šťastia v láske ako v tombole, tak sme sa opäť pekne vrátili na parket. V skorých ranných hodinách, keď sme si už pomaly prestali cítiť nohy sme sa rozhodli, že ihličky a poltopánky vymeníme za niečo pohodlnejšie, naskákali do áut a cestovali naspäť domov. Okrem boľavých nôh sme si so sebou niesli uspokojené tanečné túžby, umelecký zážitok zo živých vystúpení a skvelý pocit z netradične strávenej noci.

AĎA

PÚŤ ZAĽÚBENÝCH

„Pod’me ukázať Slovensku, že sú tu mladí, ktorí žijú svoj vzťah s Bohom. Že ich nie je málo. Že dokážu žiť svoju lásku v slobode. Bez hriechu, bez otroctva, bez gýču.“ Takto vyzývali zaľúbencov organizátori Púte zaľúbených v Šaštíne, aby Valentína strávili trochu inak ako na večere pri sviečkach...

sa dalo i zohriať, napiť čaju, posedieť si v teple. Škoda, že sme na to prišli až na konci :-).

Svedectvá života

Niektoré veci, sú krásne na počúvanie, no ťažké na uskutočňovanie. Pre mňa bolo veľkým povzbudením počúvať príbehy ľudí, ktorí si v živote zvolili „užšiu“, no o to požehnannejšiu cestu. Páčilo sa mi, že prednášky neboli plné teórie, boli skôr „delením sa o zážitky z praxe“. Príbehy, čo píše sám život. Alebo Boh...

...Svedectvo Mereka Šefčíka o jeho „normálnej rodinke“, o každodenných rodinných starostiach prežívaných spolu s Bohom a o krásnej zdravej osemmesačnej Liane, ktorá sa podľa teoretických predpokladov lekárov nemala vôbec narodiť.

Peter a Majka Hupčíkovci- prednáška Krízy v chodení, odpustenie- Neexistuje vzťah bez kríz. No treba sa ich naučiť riešiť, nie utekať pred nimi, a tým ubližovať nielen druhému, ale aj sebe. Tak o tomto v skratke hovorili.

A tak mesto Šaštín-Stráže v dňoch 13.- 15. 2. 2009 navštívilo okolo 700 mladých ľudí, ktorí sem neprišli iba kvôli romantike. Medzi návštevníkov patrím i ja a môj priateľ :-). My sme na Púti strávili iba jeden deň- sobotu, budem teda písať najmä o tom, čo sme zažili na vlastnej koži.

Milosť už sneží...

Vstávali sme skoro ráno. Vo vlaku sme ešte dospávali. Asi po desiatich minútach cesty z vlakovej stanice sme prišli na miesto- k Bazilike Sedembolestnej Panny Márie. Zaregistrovali sme sa. Ešte sme stihli aj úvodnú modlitbu- JumPrayer (modlitba skákaním, „skákacia modlitba“), ktorá sa, tak ako aj ďalší program, konala vedľa baziliky, vo „vyhrievanom“ stane. Privítali nás slová piesne: „Milosť už prší..“, neskôr sa text zmenil na autentickejší: „Milosť už sneží...“ Vonku naozaj občas zasnežilo. A všade bola poriadna zima. Čo bola asi jediná nevýhoda tohto podujatia. Neďaleko stanu, v kláštore,

Pridali k tomu i príklady z vlastného života, naozaj hlboké veci, klobúk dolu, že sa s nimi dokázali podeliť.

Jano a Renáta Mikušovci a ich vyjadrovanie pocitov- Prednášku začali zaujímavým zistením- čím sú manželia dlhšie spolu, tým menej slov používajú. Sociológovia, ktorí robili tento výskum tvrdia, že na začiatku vzťahu sa dvaja ľudia veľmi často rozprávajú na rôzne témy, postupne počet slov v ich komunikácii rapídne klesá. Manželia hovorili o potrebe komunikácie medzi partnermi, aby sme sa nedali strhnúť týmto „trendom“. Komunikovať sa učíme, rovnako ako chodiť, variť, milovať...

Žijem. Má to cenu?- prednáška Mudr. Miroslava Mikolášika, poslanca Európskeho parlamentu. Keďže Mudr. Mikolášik pôsobil predtým ako odborný lekár, rozprával odborné, ale zároveň prístupne i pre nás, laikov. Ja som si s radosťou vypočula prednášku o tom, že človek sa stáva človekom už od počatia, o jeho vývoji v matkinom tele a mnohé iné fakty, ktoré je najlepšie počuť z úst lekára. Poskytol nám aj priestor na otázky.

Rýchlo, rýchlo, nech nezmeškáme...

Aby ste si nemysleli, že sme tam len počúvali prednášky a svedectvá. Nechýbali ani koncerty gospelových skupín. My sme popočúvali Kapucínov a Stanleyho. V nedeľu

viedla modlitbu chvál i naša sestra Eliška a koncertovali tu aj iné kapely - Timothy, Križiari, S2G Band. Potom sme už stihli iba čaj a museli sme utekať na vlak, škoda, lebo práve sa chystala svätá omša, ruženec a večer bol ešte jeden koncert. Týmto sa teda naše „putovanie“ končí. Ušlo to síce rýchlo, no odchádzali sme o čosi bohatší. A nie je to iba fráza! To, čo vo mne najviac rezonovalo, čo bolo počuť z úst hádam každého, kto stál na pódiu, bolo konštatovanie: „Boh sa on nás postaral.“ Boh túži, aby sme mu dôverovali. On nám je vždy verný, neopustí a nezanechá nás, vidí naše potreby, túžby, pozná nás.

Toto podujatie je pre mňa i veľkým svedectvom mladých ľudí plných elánu, ktorí všetko zorganizovali, moderovali, kamerovali, obsluhovali techniku...

SI SINGLE?

Aj ty patíš k tým, čo si tento článok prečítali a mávli rukou? Že to nie je nič pre teba? Z Valentína máš husiu kožu, lebo tento rok si opäť sám, všetky komerčné akcie sú plné jedinečných ponúk pre páriky a ešte aj takáto duchovná akcia je iba pre tých, čo s niekým chodia. Omyl! Púť zaľúbených je i pre nezadaných. Postretali sme ľudí, ktorí tam prišli so svojou partiou a nie v pároch. Niektoré aktivity boli iba pre „singláčov“. A ktovie, možno práve na takejto akcii sa s niekým zoznámiš ;)...

KATKA JANČEKOVÁ

KTO VYHRAL DIECÉZNÝ TURNAJ V HALOVOM FUTBALE?

Je piatok večer a ja chystám dresy na zajtrajší veľký turnaj. Všetko pekne ukladám a predstavujem si ako zajtra celí v bielom budeme žiarit'. S napätím a vzrušením zároveň líham do postele a znovu mám hlavu plnú myšlienok. Ráno sa všetko ukáže, mesiace tvrdej prípravy i naše modlitby, stálo to za to?

Je sobota ráno, postupne prichádzame na parkovisko pri Lidli. Skôr ako odídeme dávame sa do kruhu a spoločne odovzdávame celý deň do Božích rúk. Dnes budeme jeho pomoc potrebovať viac ako inokedy. Deväť hráčov deväť fanúšikov, to je naša kompletná zostava.

Po príchode do Bystrice ideme rovno do školskej kaplnky. Celý turnaj začíname sv. omšou, lepší začiatok si neviem ani predstaviť. „Vy na to máte“ znie z kázne otca Jozefa keď všetkým ukazuje víťazný pohár. Konečne stojíme na ihrisku v bielo-červených dresoch s naším znakom na hrudi a nápisom AMBASSADORS - Nová Baňa. Na pravej ruke máme čierne pásky - to za Jožka Švolíka, ktorý si už s nami nemôže zahráť. On teraz hráva vyššiu ligu a my iba dúfame, že si tam tiež raz zahráme.

Prvý zápas hráme proti Veľkému Krtíšu. Z celej sily kričíme náš bojový pokrik a dávame všetko do prvého zápasu. Naši fanúšikovia si idú vykričať hrdlá a my ich nechceme sklamať. Po pár minútach sa dostávame do vedenia, pridávame ďalšie góly a za stavu 4 - 0 si šetríme sily na ďalších súperov. Hneď druhý zápas máme najsilnejšieho súperu našej skupiny - Šahy. Taktické pokyny kapitána sú jasné: „Hráme zo zabezpečenej obrany a na gól z brejku“. Šahy bránia skutočne dobre a nám sa dlhšie nedarí dať gól. S receptom na ich brankára prichádza v druhej

polovici zápasu Roman Polc. Zápas končí 1 - 0. Po tomto zápase už máme v skupine znamenitý rešpekt, tímy proti nám viac-menej iba bránia no nedarí sa im. So Zvolenom i s Banskou Bystricou si vylepšujeme skóre - dvakrát vyhrávame 3 - 0. Do semifinále postupujeme z prvého miesta a zisťujeme, že nám hrozí najsilnejší súper druhej skupiny: Žiar nad Hronom. Na tohto súpera nemáme dobré spomienky. Raz nás chalani zo Žiaru pripravili o tretie miesto a rok na to o prvé, keď sme s nimi tesne prehrali vo finále. Diplomatickou cestou sa im snažíme vyhnúť no zdá sa, že Božia vôľa je iná. Presadili sme losovanie semifinalistov no aj tak si ťaháme

<< Naš víťazný tím.

pridá ďalší gól, ktorým nás dostane do finále. Všetci vybiehame na ihrisko a objímame ho. To boli nervy! Pred finále si hovorím: „Pane, dnes alebo nikdy. Ty si ten, kto má moc dať nám víťazstvo. Viem, že si to nezaslúžime, no aj tak Ťa prosím. Daruj nám ho.“ Naš finálový súper je Prievidza. Zo začiatku zápasu som mal pocit, že zápas rýchlo rozhodneme a budeme ho iba kontrolovať. Máme veľa šancí, no gól nie a nie padnúť. Čoskoro sa ukáže, prečo prešli až do finále: ich opora je brankár. Vďaka Bohu aj naša a tak po skončení riadneho hracieho času je stav na svetelnej tabuľke stále 0 - 0. Nasleduje krátke predĺženie o zlatý gól. Máme veľké šance no gól stále nepadá. Vieme, že nášmu súperovi vyhovuje penaltový roztriel no my sa mu chceme vyhnúť. Žiaľ stav po predĺžení ostáva nezmenený.

Peto sa pýta, kto sa cíti na penaltu. Ide on, Roman Polc a ja. Prvý kopú Prievidžania. Zo zatajeným dychom sledujem loptu, keďže chcem ísť kopat' ako prvý z nášho tímu. Nedal! Nie som pod tlakom, modlím sa a staviam si loptu. Poriadne sa rozbehnem a bum - vyzerá to nádejne, áno, áno, je tam. Rovno do stredu brány. Dviham ruky nad hlavu a viem, že Prievidza je odtiaľ pod tlakom. Opäť nedali a môj brat môže všetko ukončiť - ak dá gól. Nedal. A tak ide tretí Prievidžan, ak nedá, sme víťazi. Lopta ide smerom na bránu no nie do brány! S návalom radosti sa rozbiehame k našim fanúšikom, ktorí boli počas celého turnaja naším šiestym hráčom na ihrisku a patrí im veľká vďaka. Kričíme objímame sa a stále tomu nemôžeme uveriť. Sme majstri. Majstri diecézy. A v novembri budeme Boží „vyslanci“ (ambassadors) aj na celoslovenskom kole. Vďaka Ocko, Ty si nám to daroval.

.POJOSLAW POLC

FIREPROOF

Ked' som sa prvýkrát opýtala, čo to je za film, povedali mi, že taký pre manželov.

Tak som si povedala, že možno to bude trochu nuda, ale raz sa mi to predsa len môže zísť. Urobila som veľmi dobre, že som si nenechala ujsť film ako je tento. Príbeh manželstva Caleba a Catherine je aj o niečom oveľa väčšom ako je ľudská láska...

Hneď od začiatku je asi každý divák trochu zmätený z upadajúceho manželstva dvoch ľudí, ktorí majú pocit, že okrem spoločnej adresy už nie je nič, čo by ich držalo pokope. Obaja cítia, že sa to medzi nimi rúca posledných sedem rokov a každý vidí chybu v tom druhom. Jediné východisko je pre nich rozvod. Avšak len do chvíle, kým do deja nevstúpi Calebov otec. Napriek prvotnému

odporu prijať ponuku otca na záchranu ich manželstva nakoniec povolí a pokúša sa aplikovať v ich vzťahu tzv. „výzvu lásky“. Zo začiatku to Caleb zvláda celkom dobre, no po čase, keď sa u Catherine stretáva skôr s negatívnymi odozvami, prichádzajú prvé myšlienky skončiť s tým. Dokonca čím viac sa snažil, tým viac to bolo horšie.

V tejto ťažkej chvíli prichádza opäť Calebov otec a snaží sa ukázať synovi, kde robí stále chybu. Tu nastáva jedna z najkrajších scén celého filmu, kedy sa láme zatvrdené srdce hlavného hrdinu a prijíma Krista do svojho života. Rozhodne sa pokračovať vo „výzve lásky“ napriek mnohým prekážkam a robí to tento krát naozaj celým svojím srdcom. A nielen to. Púšťa Ježiša aj do iných vecí. Vďaka Nemu zničí svoju závislosť či pokušenie súvisiace s internetom, ktoré ho od Catherine len vzdalovalo. Stáva sa z neho nový človek, no napriek tomu si stále nemôžu nájsť cestu k sebe. Jeho manželka

bola až príliš dlho nešťastná, nedoceňovaná či nemilovaná a bolo pre ňu veľmi ťažké začať odznova veriť v niečo, v čo už ani nedúfala.

Druhou veľmi emotívnou scénou filmu je, keď Caleb kľučí pri posteli svojej manželky a úprimne ju žiada o odpustenie za všetku bolesť, ktorú jej svojím správaním spôsobil. Ale ani tu sa divák ešte nedomočí sladkého konca. Kým Catherine naozaj uverí pravdivosti jeho zmeny v nového človeka, ubehne ešte niekoľko minút. Nastane zlomový moment a nakoniec obaja spočinú vo vzájomnom objatí. Možno to trochu vyznieva ako nejaký sladkastý film, no nenechajte sa zmiasť. Moc Božej lásky v našich životoch dokáže robiť naozaj zázraky. Môže zmeniť človeka a jeho život obrátiť o 180 stupňov. Jediné, čo treba spraviť, je pevne sa rozhodnúť a ostať tomu verný po celý život. To je tiež jeden z odkazov, ktorý sa dá vo filme Fireproof nájsť.

Na záver si neodpustím ešte nespomenúť veľmi dobré piesne, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou hlavne zlomových momentov. A samozrejme napínavé akčné scény z hasičského prostredia či humorné dialógy niekoľkých vedľajších postáv, ktoré občas príjemne osviežili.

AĎA

Kým zo semienka vyrastie strom a môžeme zbierať ovocie, prejde určitý čas. Dobré to vieme a rátame s tým. Neboj sa, že tvoja služba zatiaľ nevykazuje očakávané ovocie. Chce to čas, ale aj starostlivosť. Zalievaj modlitbou, hnoj pôstom a chráň pokorou...

**Sviatok: 19.marec
1. storočie**

Sv. Jozef bol pestúnom Pána Ježiša a pred zákonom bol jeho otcom a manželom Panny Márie. Vieme o ňom veľmi málo, len to, čo je o ňom napísané v Sv. Písme. Pochádzal z kráľovského rodu, bol potomkom kráľa Dávida. Narodil sa v Betleheme, no potom neskôr sa presťahoval do Nazareta, pravdepodobne kvôli práci. Bol chudobným tesárom. V Nazarete sa zasnúbil s Máriou, tradícia hovorí, že vtedy už bol v pokročilom veku.

Keď Mária počala, bolo to tajomstvo, takže ani Jozef o tom nevedel. Tam sa ukázal Jozefov charakter. Spolu totiž nebývali ani nežili, a on videl, že čaká dieťa. Podľa

vtedajších zvyklostí ju mal dať ukameňovať. Vtedy sa mu zjavil Pánov anjel a povzbudil ho, aby si ju nebál zobrať za manželku, lebo to, čo sa v nej počalo, je od Boha. Jozef poslúchol.

Ďalšia zmienka o ňom je vtedy, keď išiel na základe vládneho nariadenia do Betlehema, keďže bolo veľké sčítanie ľudu v Rímskej ríši, do ktorej vtedy patrila aj Palestína. Tam Mária porodila svoje dieťa – Ježiša, dlho očakávaného Mesiáša. Jozef vždy vystupuje ako hlava rodiny, ako ten,

SVÄTÝ JOZEF

ktorý sa má zodpovedne postarať o svoju rodinu. Keďže kráľ Herodes naďalej číhal na život malému Ježišovi, Jozef sa zbral s celou rodinou do Egypta. Tradícia hovorí, že tam sa usídlili v niektorej zo židovských osád, asi na severovýchode od Káhiry. Keď nebezpečenstvo pominulo, usadili sa v Nazarete, keďže krutovláda Herodesovho nástupcu Archelaa pokračovala.

Ďalej sa sv. Jozef spomína už iba raz, a to keď sa dvanásťročný Ježiš stratil v chráme. Táto krátka správa hovorí o tom, že Svätá rodina viedla usporiadaný život –

každý rok chodievali do chrámu, ako kázal židovský zákon. V ďalších rokoch sa Ježiš vyučil popri Jozefovi tesárskemu remeslu. Viac zmienok v Evanjeliu o sv. Jozefovi nemáme. Nezachytávajú ani jedno jeho slovo. Nevieme ani to, kde a kedy zomrel, ale pravdepodobne sa to stalo ešte pred verejným vystúpením Ježiša.

Jedinečná úloha sv. Jozefa ako ženícha Panny Márie a pestúna Pána Ježiša mu zaistila i významné miesto v úcte Cirkvi. Táto úcta sa odzrkadľuje už v spisoch cirkevných Otcov, počnúc sv. Hieronymom a Augustínom, ale väčšmi sa rozvinula od čias

sv. Bernarda (12. stor.). Odvtedy vznikli v Cirkvi mnohé spisy, organizácie, bratské, rehoľné spoločnosti, svätyne, ba i ľudové obyčaje, ktoré vyzdvihujú pamiatku sv. Jozefa a vyjadrujú úctu k nemu. Všeobecne sa svätý Jozef uctieva ako ochranca robotníkov, rodín, Cirkvi a patrón dobrej smrti. V liturgii sa okrem sviatku Svätej rodiny (nedeľa po Narodení Pána) uctieva sv. Jozef osobitným sviatkom 19. marca. V roku 1955 pápež Pius XII. zasvätil sv. Jozefovi i robotnícky sviatok – 1. máj, na ktorý teraz pripadá liturgická spomienka sv. Jozefa – robotníka.

Boh sa prihovára v tichosti srdca... a my počúvame. A potom hovoríme k Bohu z plnosti svojho srdca. Najprv teda počúvame a Boh sa prihovára... Potom Boh počúva a toto spojenie je modlitba, jednota s Ním. Ovocím modlitby je hlboká viera a ovocím viery je láska... Ovocím lásky je potom služba a ovocím služby je pokoj.

A to je to prečo sa máme modliť; aby sme mali čisté srdce - keď ho dosiahneme, uvidíme Boha úplne zreteľne v našich blížnych. Potom už tomu rozumieme, vidíme a dávame naše ruky službe a naše srdcia láske... A to je počiatok svätosti.

MATKA TEREZA Z KALKATY

a ty mu zraníš päťu.“

Ak človek nebol schopný prísť k Bohu, Boh prišiel k človeku a splnil svoj sľub o spásu. Jn 3,16-17 : „Ved' Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život.“

Bohu sa zapáčilo zachrániť – vykúpiť ľudí bláznovstvom kríža. Ježiš raz a navždy spasil -zachránil celého človeka a všetkých ľudí. A to sa udialo tromi spôsobmi:

a) VTELENIE: Boží Syn aj keď mal božskú prirodzenosť, vzal si prirodzenosť sluhu, stal sa podobný ľuďom, bol podobný nám vo všetkom okrem hriechu. Flp 2, 6-11: „On, hoci má božskú prirodzenosť, nepridržal sa svojej rovnosti s Bohom, ale zriekol sa seba samého, vzal si prirodzenosť sluhu, stal sa podobný ľuďom;

ČO NÁM PRINIESOL JEŽIŠ SVOJÍM KRÍŽOM?

Už vtedy, keď Adam a Eva zhrešili, Boh prisľúbil, že príde Záchranca. Gn 3,15 : „Nepriateľstvo ustanovujem medzi tebou a ženou, medzi твоjím potomstvom a jej potomstvom, ono ti rozšliape hlavu

a podľa vonkajšieho zjavu bol pokladaný za človeka. Uponížil sa, stal sa poslušným až na smrť, až na smrť na kríži. Preto ho Boh nad všetko povýšil a dal mu meno, ktoré je nad každé iné meno, aby sa na meno Ježiš zohlo

každé koleno v nebi, na zemi i v podsvetí a aby každý jazyk vyznával: „Ježiš Kristus je Pán!“ na slávu Boha Otca.“

b) SMRŤ: Ježiš nebol zavraždený. Dobrovoľne sa vydal na smrť z lásky k nám. Vzal na seba všetky naše hriechy a s nimi zomrel na kríži. Všetky naše hriechy zostali pribité ma Kristovom kríži. Na jeho kríži zomrelo všetko, čo nám nedovoľovalo žiť ako Božím deťom. Jeho krvou sme boli vykúpení, umytí a očistení. Jeho ranami sme boli oslobodení. Ježiš svojou smrťou zrušil hradbu, ktorá bola medzi nami a Bohom. Zarovnal priepasť, ktorá bola medzi nami a Bohom Otcom, aby sa z tých, čo sú vzdialení Bohu, stali blízki. Aby sa tí, ktorí sú pod Božím hnevom, stali Božími miláčikmi, aby tí, na ktorých padá Boží hnev, mohli prežiť Božiu priazeň.

Ježišovo preliata krv ti umožňuje, že sú ti odpustené hriechy. Všetko, čo si doteraz spáchal, za čo sa hanbiš a čoho sa bojíš, ti môže byť odpustené, môže to byť zmazané.

c) ZMRŤVYCHVSTANIE: Ježišovo dielo spásy sa neskončilo na kríži. Na 3. deň po svojej smrti, ho Boh vzkriesil. Vďaka zmŕtvychvstaniu sa úplne obnovila komunikácia medzi Bohom a nami.

Keď Ježiša zajali a potom ukrižovali, jeho učeníci boli sklamaní, považovali všetko za koniec. Možno aj my máme vo svojom živote veci, ktoré považujeme za skončené, skrachované. Ale! Vzkriesený Ježiš dokáže aj v tebe vzkriesiť veci nanovo.

Ježiš, keď šiel na kríž, mal jediný motív – nás. Teba, mňa. My sme boli tým motívom, prečo šiel na kríž. Žiadna sila ho nemohla prinútiť ísť na kríž, len poslušnosť voči Otcovi a láska voči nám. Ježiš chce za svoj kríž iba jedinú odplatu. Nechce tvoje obety, ani tvoje vymyslené činnosti, ani tvoje veci, ktoré si nalinkuješ, a s ktorými sa budeš snažiť k Nemu priblížiť. Chce, aby si si naplno privlastnil ovocie kríža,

čo nám svojou smrťou priniesol. Pretože ak si to neprivlastňuješ, bola Jeho obeta pre teba zbytočná. Ježiš zomrel pre teba zbytočne. A čo nám teda priniesol Ježišov kríž? Aké ovocie môžeme mať z Jeho kríža?

1. Odpustenie hriechov
 2. Spásu
 3. Nový život
 4. Milosrdenstvo
 5. Zmierenie s Otcom
 6. Slobodu
 7. Lásku
 8. Víťazstvo
 9. Novú identitu
 10. Večný život
 11. Pokoj
 12. Radosť
 13. Otvorený prístup k Otcovi
 14. Vieru a nádej
 15. Uzdravenie
 16. Život z moci Ducha Svätého
 17. Zbavenie závislosti
 18. Odvahu niešť vlastný kríž
 19. Zmysel života
 20. Istotu spásy a odpustenia
- ...a mnoho iného.

Mŕtvy a zmŕtvychvstalý Ježiš je riešením, ktoré dal Boh svetu. Je jediným riešením. Niet inej cesty. Sk 4, 12: „A v nikom inom niet spásy, lebo niet pod nebom iného mena, daného ľuďom, v ktorom by sme mali byť spasení.“ On jediný je schopný zbaviť svet hriechu, zvíťaziť nad satanom a odstrániť všetky následky hriechu. Na kríži zomrel každý náš hriech a svojím zmŕtvychvstaním nám Ježiš dal život v hojnosti, aby sme žili ako Božie deti, aby sme žili ako On. A jediné, čo do nás chce, je to, aby sme prijali všetko, čo nám Ježiš vydobyl. Túži, aby sme naplno prijali požehnanie, ktoré nám dáva. Čo si vyberieme? Pre čo sa rozhodneme?

Boh čaká, kedy mu povieš, že Ho potrebuješ!

AĎKA BUDINSKÁ

SI ZANEPRÁZDNIENÝ?

Satan zvolal celosvetové zhromaždenie démonov. Vo svojom úvodnom prejave povedal:

„Nemôžeme kresťanom zabrániť, aby chodili do kostola. Nemôžeme im zabrániť, aby čítali Bibliu a poznávali pravdu. Dokonca im nemôžeme zabrániť ani v tom, aby si vytvorili dôverný vzťah so svojim Spasiteľom. Nechajme ich teda, nech si chodia do kostola.“

„ALE pripravme ich o čas, aby nemali čas budovať si vzťah k Ježišovi Kristovi.“
 „Práve toto od vás chceme,“ povedal diabol: „Zabráňte im v tom, aby boli v kontakte so svojim Spasiteľom a po celý deň udržiavali toto životodarné spojenie!“

„A ako to máme urobiť?“ zvolali jeho démoni. „Snažte sa, aby boli stále zaneprázdnení

nedôležitými vecami a vymyslite si spústu možností, ako zamestnať ich myseľ,“ odpovedal diabol.

„Pokúšajte ich, aby utrácali, utrácali a utrácali a vypožičiavali si peniaze. Presvedčte ich ženy, aby chodili do práce a trávili tam mnoho času a muži, aby pracovali šesť až sedem dní v týždni, desať až dvanásť hodín denne, aby si mohli dovoliť žiť prázdný život. Zabráňte im tráviť čas s deťmi. Keď sa ich rodiny rozpadnú, nebude už v ich domovoch skoro úniku od pracovného stresu!“

Pôsobte neustále na ich myseľ, aby nepočuli ten tichý, nenápadný hlas. Zlákajte ich, aby si na cestách neustále púšťali rádio alebo magnetofón, aby mali doma stále zapnuté televízory, DVD prehrávače a počítače, a dohliadnite na to, aby v každom obchode a

reštaurácii stále vyhrávala svetská hudba. To úplne zamestná ich myseľ a preruší ich spojenie s Kristom.“

„Dbajte, aby mali na stolíkoch pri káve množstvo časopisov a novín. Dvadsaťštyri hodín denne útočte na ich mozog správami. Pri šoférovaní ich vyrušujte billboardami.“
 „Naplňte ich e-mailové schránky hlúposťami, katalógmi tovarov, tipovaniami a všelijakými novinkami a ponukami zliav a výrobkov, služieb zdarma a falošnými nádejami.“

V novinách, časopisoch a v televízii stále ukazujte štíhle pekné modelky, aby ich muži začali veriť, že najdôležitejšia je vonkajšia krása a aby začali byť nespokojní so svojimi manželkami.“
 „Snažte sa, aby boli manželky príliš unavené, než aby mohli v noci milovať svojich mužov. Pridajte im k tomu i bolesti hlavy! Keď nedajú svojim manželom potrebnú lásku, začnú si ju hľadať inde. Toto ich rodiny rýchlo rozbije.“

„Dajte im Santa Clausa, aby ste ich odvedli od vysvetlenia skutočného zmyslu Vianoc ich deťom. Dajte im veľkonočného zajačika, aby nehovorili o Jeho zmŕtvychvstaní a moci nad hriechom a smrťou.“

„Veďte ich k tomu, aby boli nezriadení i pri odpočinku. Snažte sa, aby sa z rekreácií vracali vyčerpaní. Zamestnávajte ich, aby nemali čas ísť do prírody a premýšľať o Božom stvorení. Posielajte ich miesto toho do zábavných parkov, na športové akcie, hry, koncerty a do kina.“
 „Hlavné ich stále a stále zamestnávajte!“
 „A keď sa zídu k duchovnému spoločenstvu, navedte ich, aby viedli plané reči a klábosili, aby tak odišli domov so zlým svedomím.“

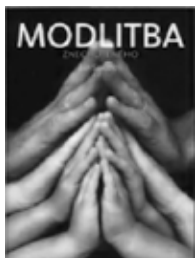
„Naplňte ich život množstvom dobrých vecí, aby nemali čas čerpať silu od Ježiša. Tak budú skoro na všetko sami a kvôli týmto dobrým veciam obetujú svoje zdravie a rodinu.“
„TO ZABERIE! Bude to fungovať“
 „To bol ale plán!“

Démoni sa pustili horľavo do diela a snažili sa, aby boli kresťania stále viac a viac zamestnaní a uponáhľaní a stále pobiehali sem a tam. Aby mali málo času na svojho Boha a svoje rodiny. Aby nemali čas druhým povedať o tom, že Ježiš má moc zmeniť ich život.

Uspel diabol v tomto pláne? Posúď sám. Znamená byť „ZANEPRÁZDNIENÝ“ byť otrokom diabla?

KNÍŽNÉ NOVINKY U PANI FIRÁKOVEJ

Szekodoň Ján
**Modlitba
znechuteného**
6,97€ (210 SK)

Autor tejto knižky pozoruje slabosti ľudí Cirkvi, laikov i duchovných, ale zahľadený do ich povolania, obdarený skrze Boha

darom porozumenia ich problémov, s trpezlivosťou a pokorou sa usiluje vyvádzať znechutených zo stavu sklúčenosti a neraz dokonca zo stavu pohoršenia a pokorne sa s nimi modlí.

Judith Cabaudová
**Rabín, ktorý sa
vzdal Kristovi**
4,98€ (150 SK)

Dňa 13. februára 1945 v Ríme, ktorý bol nedávno oslobodený, v kaplnke baziliky Santa Maria degli Angeli hlavný rabín Večného

mesta Italo Zolli prijal krst spolu s manželkou. Dcéra ich nasledovala o niečo neskôr. Za nové kresťanské meno si Zolli vybral meno Eugenio, ako uznanie Etigeniovi Pacellimu, pápežovi Piovi XII., ktorý spolu s Cirkvou vykonal veľké dielo v prospech Židov počas prenasledovania. Táto prevratná a neslýchaná udalosť vyvolala veľký rozruch tak v židovských, ako aj v kresťanských kruhoch. Neskôr zapadla mlčaním, možno preto, lebo bola považovaná za príliš „teologicky neprijateľnú“ pre súčasné schémy. Toto mlčanie pretrhla Židovka z New Yorku, manželka Francúza, matka deviatich detí, ktorá na vlastnej koži prežila skúsenosť hlavného rabína Ríma, pretože sa stala presvedčenou katolíčkou.

**V úžase a chvále
- Spevník piesní
chvál a
zvelebenia**
10,21 € (307,59 SK)

V tomto spevníku sú piesne, ktoré najviac pomohli našim spoločenstvám Calvary a Rieke Života v kráčaní s Bohom. Vychádzajú z rôznych krajín,

štýlov a prúdov.

Tieto piesne sú pre nás pomôckou pri rozhovore s Bohom a nástrojom dostať sa k nemu bližšie. Mnohí z nás by celé hodiny dokázali hovoriť svoje príbehy o vplyve týchto piesní na ich život. Nech teda pomôžu aj vám stretnúť sa s Bohom a ostať pred ním v úžase a chvále. Podme chváliť ho!

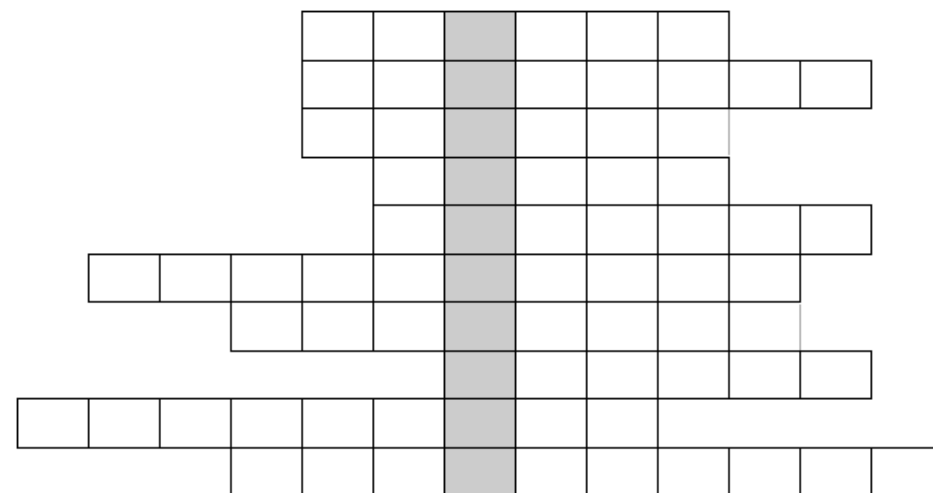
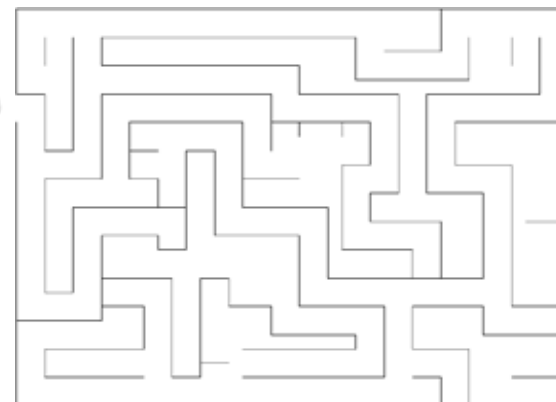
Lozano Neal
Vyslobodení
3,65 € (110 SK)

Kniha „Vyslobodení“ predstavuje praktický a vierou naplnený návod, ako sa majú kresťania vo svojom živote zbaviť vplyvu diavla. Kniha ponúka dobré rady, ako

môžeme pomôcť iným vyslobodiť sa spod vplyvu zlých duchov. Je to povinné čítanie pre každého, kto chce prežívať plnosť duchovnej slobody, ktorú nám Ježiš získal svojou smrťou a zmŕtvychvstaním.

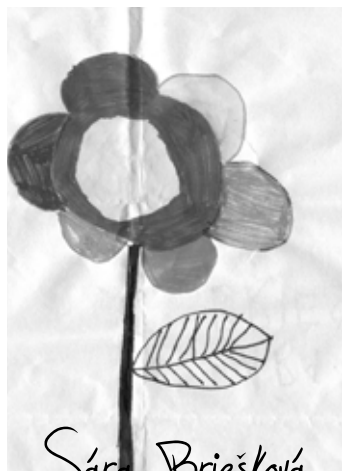
ROMANKA

PRE BYSTREJŠIU HLAVIČKU

1.	Sväté Písmo	7.	Ježiš pri svojom nanebovstúpení
2.	Ježišovi najbližší		vyviedol apoštolov až k (Lk
3.	Mesiáš		24, 50)
4.	„Ja som cesta, pravda a...“	8.	Ján prišiel vydať svedectvo o ...
5.	Kostolík	9.	27 kníh
6.	Koniec sveta	10.	Sväté prijímanie

PIATKOVÉ KRESBY DETÍ

Sára Briešková

Benko Ćik

Filipko Melicher

Deborka Lattisová

Martinka Šabová

Idú dvaja skialpinisti a zrazu jeden spadne do priepasti. Ten druhý sa nahne nad priepasť a volá:

- Jano si tam a žiješ?
- Som.
- A si celý?
- Som celý.
- A ruky aj nohy máš v poriadku?
- Hej mám!
- Aj chrbticu máš v poriadku, nemáš porušenú miechu?
- Nie nemám.
- No tak čo tam toľko robíš? Vylez von!
- Nemôžem! Ešte som nedopadol.

- To je ale riadne škaredá nevesta.
- No dovoľte, to je moja dcéra!
- Prepáčte, nevedel som, že ste jej otec.
- No dovoľte, ja som jej matka.

Inzerát:
Kúpim bublinku do vodováhy.

VTIPY

Dinosaurík sa pýta matky:

- Mami, keď umriem pôjdem do neba?
- Nie synak, do múzea.

V kostole niekto vylúpil pokladničku. Po niekoľkých dňoch dostal farár obálku s dvadsaťkorunáčkou. Na priloženom lístku bolo napísané:

Ukradol som vo vašom kostole sto korún. Pretože ma trápi svedomie, posielam dvadsať korún späť. Ak ma bude svedomie trápiť ďalej, môžete počítať s ďalšími splátkami.

Zvoní telefón:

- Haló vy ste sa dali zobudiť o šiestej?
- Áno.
- Tak pohyb už je deväť!

NA KAŽDÉ NEGATÍVUM BOH ODPOVEDÁ POZITÍVNE

Na mnohé negatívne vety, ktoré si v živote hovoríme, má Boh kladnú odpoveď.

Hovoríš: Je to pre mňa nemožné.

Boh hovorí: Co je nemožné ľuďom, je možné Bohu. (pozri Lk 18,27)

Hovoríš: Som príliš unavený.

Boh hovorí: Pri mne nájdeš odpočinok. (pozri Mt 11,28-30)

Hovoríš: Nikto ma skutočne nemiluje.

Boh hovorí: Milujem ťa. (pozri Jn 3,16 a Jn 13,34)

Hovoríš: Nevládzem ďalej.

Boh hovorí: Moja milosť stačí aby sa prejavila tvoja sila. (pozri 2 kor 12,9 a Ž 91,15)

Hovoríš: Nedokážem vyriešiť toľko vecí.

Boh hovorí: Budem viesť tvoje kroky. (pozri Prís 3,5-6)

Hovoríš: Nevládnem to.

Boh hovorí: Dokážeš všetko, keď ťa posilňujem. (pozri Flp 4,13)

Hovoríš: Som neschopný.

Boh hovorí: Ja mám moc ťa uschopniť. (pozri 2 Kor 9,8)

Hovoríš: Nemá to cenu.

Boh hovorí: Ak ma miluješ, všetko ti slúži na dobré. (pozri Rim 8,28)

Hovoríš: Nedokážem si odpustiť.

Boh hovorí: Odpúšťam ti. (pozri 1 Jn 1,9 a Rim 8,1)

Hovoríš: Nevie si poradiť.

Boh hovorí: Uspokojím všetky tvoje potreby. (pozri Flp 4,19)

Hovoríš: Bojím sa.

Boh hovorí: Nedal som ti ducha strachu. (pozri 2 Tim 1,7)

Hovoríš: Stále som znepokojený, znechutený a sklamaný.

Boh hovorí: Zlož na mňa všetky tvoje starosti. (pozri 1 Pt 5,7)

Hovoríš: Mám slabú vieru.

Boh hovorí: Každému som dal vieru, toľko, koľko potrebuje. (Rim 12,3)

Hovoríš: Nie som dosť múdry.

Boh hovorí: Dávam ti múdrosť. (1 Kor 1,30)

Hovoríš: Cítim sa sám.

Boh hovorí: Nikdy ťa nezanechám, ani neopustím. (Hebr 13,5)

Hovor o tom ďalej, nikdy nevieš, kto to môže pre svoj život potrebovať práve dnes.

Dvojmesačník spoločenstva Dom chvály

PODNEBIE

nepredajné

marec - apríl 2009 **č.12**

